

Medlem noget betænkelig og stemte ham til Alvor, men det ærede Medlem var desuagtet glad over Resultaterne i det hele taget og støttede sin Glæde til Haabet om, at vi snart maatte komme til en retfærdigere Fordeling af Skattebyrderne og en sparsommeligere Statshusholdning. Jeg har ikke kunnet tilegne mig det ærede Medlems lyse Blik paa Forholdene og deler ikke det ærede Medlems Glæde over Resultaterne, ligesom det ogsaa forekommer mig, at Haabet i Retning af en retfærdigere Skattefordeling og en sparsommeligere Statshusholdning er meget svagt begrundet. Jeg skal tillade mig at motivere min Tvivl i denne Henseende ved at fremdrage nogle enkelte Kendsgerninger. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) tolkede ved 1ste Behandling af Finansloven sine Betæneligheder ved, at vort ordinære Budget var i saa stærk Stigning. Jeg deler det ærede Medlems Betæneligheder fuldt ud, og jeg har dem større end det ærede Medlem, særlig fordi det ordinære Budget er en Hule, hvortil alle Spor føre indad, blandt hvilke der dog findes mange gode Ting, som næppe nogen har Lyst til at røre ved. Af dem, man maa nære Betænkelighed ved, skal jeg kun fremdrage en, det er Lønningerne til Embeds- og Bestillingsmænd. Disse Lønninger have været i rask Stigning i den Tidsperiode, som det ærede Medlem nævnde, og stige fremdeles efter en større Maalestok. I Begyndelsen af 80erne begyndtes der en Revision af samtlige Lønningslove, og den fortsattes, indtil hele Rækken var gennemgaaet. Den gav som Resultat en temmelig stor Forhøjelse paa hele Linien, der den Gang maaske var meget vel motiveret ved den almindelige Dyrtdid, som der da var, og som Rigsdagen bødede paa ved at give midlertidige Dyrtdistillæg paa Finansloven for flere Aar. Resultatet blev altsaa en meget betydelig Forhøjelse over hele Linien, en Forhøjelse, som vedkommende Ministre udtalte deres Tilfredshed med. Siden den Tid have vi haft Nedgang paa hele Linien af Prisen paa alle nødvendige Forbrugsartikler, men desuagtet ere vi nu begyndte paa en ny Omgang og ere ikke komne saa lidt frem paa denne Bane. Jeg skal minde om, at vi i forrige Samling vedtog en Forhøjelse af Statsbanefunktionærernes Lønning, der androg ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. I indeværende Aar har Postvæsenets Budget været Genstand for en Forhøjelse. Saaledes som dette Finanslovsforslag oprindeligt var forelagt, havde Postvæsenets Budget oprinde-

lig et Overskud af 288,000 Kr., men saaledes som det nu foreligger, fremtræder det med et Underskud paa 42,000 Kr. Det er et meget stort Tilbageskridt, der jo har sin væsentligste Grund i det Lønningstillæg, som Landpostbudene have faaet, paa 340,000 Kr. Det forekommer mig, at dette Lønningstillæg ikke er meget solidt begrundet. Selve Bevillingen forekommer mig endda ikke at være det værste; men der er til denne Bevilling knyttet en Veksel, der sikkert vil betyde et langt større Beløb end det, der er bevilget. Jeg skal i denne Anledning henvisse til en Udtalelse fra den højtærede Indenrigsminister her i Tinget under Sagens første Behandling. Den findes i Tidenden Sp. 1413, og jeg haaber at have den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse denne korte Udtalelse. Den højtærede Indenrigsminister bemærkede den Gang: „Jeg har kun med Betænkelighed kunnet slutte mig til dette i det andet Ting fremkomne Forslag, idet det vel maa forudses, at en saadan Lønningsforhøjelse for en enkelt Klasse af Funktionærer under Postvæsenet tillige maa medføre en Lønningsforhøjelse ogsaa for dets andre Funktionærer. Det vil saaledes blive nødvendigt i Fremtiden at paaregne en meget betydelig Merudgift til Postvæsenet i Henhold til det Forslag, som Regeringen har under Overvejelse, til en Revision af Postlønningsloven i det hele taget, en Revision, som jeg haaber vil kunne forelægges Rigsdagen til næste Samling.“ Men saa fortsætter den højtærede Indenrigsminister: „Med det Forbehold, at Regeringen tør paaregne Villighed hos Rigsdagen til ogsaa at gaa til andre Lønningsforhøjelser under Postvæsenets Etat og eventuelt ogsaa til en Lønningsforhøjelse til andre Etater under Indenrigsministeriet, har jeg ikke villet modsætte mig denne Forhøjelse til Landpostbudene.“ Det vil altsaa heraf ses, at der til Bevillingen til Landpostbudene efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelse er knyttet en Veksel, der sikkert har langt større Betydning end selve Bevillingen her. — Men endelig have vi i denne Samling foretaget en Revision af endnu en Lønningslov, en Lønningslov, der angik Toldvæsenet. Det forekommer mig, at vore finansielle Lederes Behandling af denne Lønningslov i det andet Ting aabenbarer en langt større diplomatisk Evne end økonomisk Sans. Forslaget gik nemlig ud paa et Lønningstillæg til Toldvæsenets Embedsmænd, som, saa vidt jeg husker, androg 63,000 Kr. Men det